

[Ritta Ahm.]

unge opdrages til ansvar og medbestemmelse, men de skal også have lov til at være børn og unge, med, hvad dette indebærer. Der skal ikke pålægges et ansvar i frihedens navn, som kun få kan leve op til.

Et flertal i kristeligt folkeparti kan derfor ikke medvirke til lovforslagets gennemførelse.

Freddy Madsen (DKP):

De fleste af de argumenter, som kan fremføres for dette udmærkede forslag, er allerede ført frem dels af hr. Tastesen, dels af fru Birgitte Oxdam, og der er ingen grund til yderligere at gentage dem, og derfor vil jeg blot understrege, at de unge er blevet pålagt en lang række forpligtelser, og derfor må de også have de rettigheder, der følger med.

Så vil jeg godt gøre et par bemærkninger i anledning af det, der er sagt imod her. Jeg synes ikke, at argumenterne er særlig stærke imod det, og det kan jeg da godt forstå. Når nu hr. Søren Jensen (Hasseris), som åbenbart er tilhænger af, at myndighedsalderen er kommet ned til 18 år, står her og siger, at de unge ikke er modne til at tage et ansvar i forbindelse med valgret, må jeg sige, det virker forbløffende: man mener altså, de godt kan have ret til at stifte gæld, til at indgå kontrakter og meget andet med betydelig økonomisk rækkevidde, men at gå hen hvert andet, hvert tredje eller hvert fjerde år og afgive deres stemme, ligesom andre kan, er de altså ikke modne til. Jeg synes ikke, de ting rigtig kan harmonere.

Så fremføres det, at de unge selv ikke ønsker det. Det er da muligt, at der er nogle unge, der ikke ønsker det, der er antagelig også nogle gamle, der ikke bruger deres stemmeret, og som heller ikke har noget ønske om at gøre det, men det kan jo ikke være en argumentation for i det hele taget at afskaffe valgretten i Danmark.

Til gengæld synes jeg, at man skal lægge vægt på det, hr. Tastesen sagde om, at de 53 organisationer, som er tilsluttet Dansk Ungdoms Fællesråd, enigt har henvendt sig til folketinget med en appel om, at vi skulle nedsætte valgretsaldere.

Endelig det argument, som er fremført om den sidste folkeafstemning. Ja men det er jo ikke i sig selv et argument, for hvis et nogenlunde enigt folketing sagde, at vi gik ind for at få valgretsaldere nedsat, ville det naturligvis

også ude i befolkningen få et meget, meget stort flertal. Når det faldt sidste gang, var det jo, fordi der fra nogle politikeres side blev ført en meget intensiv kampagne for at få folk til at sige nej. Jeg synes altså ikke, at der i debatten rigtig har været ført noget frem.

Så vil jeg gerne til slut sige, at det jo efterhånden er sådan, at man i det meste af Europa nu har 18 års valgret; det har man i de socialistiske lande – det tæller måske ikke så tungt i argumentationen – men man har det også i Vesttyskland og Sverige, og på det grundlag vil jeg appellere til nogle af dem, der her har talt imod: skulle ikke også Danmark have den dristighed trods alt at gå lige så langt som disse lande?

Erhard Jakobsen (CD):

Jeg vil gerne melde mig som modstander ikke af 18 års valgret, men af en valgretsaldere overhovedet; jeg kan ikke finde den begrundet, der er ikke nogen som helst grund til at stille nogen valgretsaldere op. Jo flere over 18 år jeg har truffet i de 40 år, jeg har beskæftiget mig med politik, desto mere er jeg blevet overbevist om, man ganske roligt kan give dem, der er under 18 år, valgret. Ikke mindst ved daglig gennemlæsning af B.T.s læserbreve må jeg rigtigt nok sige, at der er god grund til at udstrække valgretsaldere til alle, der overhovedet kan sige deres navn og adresse og bede om at få en valgseddel; det må være fuld kvalifikation målt med mange andre, der med loven i hånden kan stemme.

Min eneste betænkelighed er: går det galt én gang til, varer det endnu længere, før vi får den 18 års valgret. Hvorfor gik det galt sidst? Når jeg drager det frem i dag, er det ikke for at være historiker, men det er, fordi jeg i oplægget i dag hører præcis de samme toner, som jeg mener var skyld i, at det blev forkastet sidst. Det var ungdomsoprøret, der havde skylden; det var det, folk var bange for – all right, det er blevet en fiasko, det er så en anden sag – men nu kører man frem igen. Hvad er det for en ungdom, man vil give valgret? Det er den ungdom, der nu er så oplyst, ungdommen i dag. Det er jo noget vrøvl: ungdommen i 1930'erne var fuldt så oplyst, som ungdommen er det i dag, måske endda mere, mere grundigt, mere præcist, men med færre armbevægelser – ja, nogle af dem havde armbevægelser i politisk henseende.